
Nieuwsbrief

Stichting
Behoud de Zak van Zuid-Beveland
Secretariaat: v.d.Poest Clementstr 7,
4443 AL Nisse .
Tel. 0113 - 649536
Triodos Bank : 19.84.20.285
e-mail: bzzb@hetnet.nl
www.bzzb.nl

december 2011

VAN OUD NAAR NIEUW EN TERUG

Hier alweer de december nieuwsbrief van 2011. Een jaar vol opwinding gaan we achter ons laten. De nieuwsbrief is de belangrijkste bron om u, onze donateurs, te informeren over onze activiteiten. Als u het wenst kunt u hem via de e-mail in kleur ontvangen, stuur een mailtje aan bzzb@hetnet.nl.

Natuurlijk wordt ook de papieren versie nog verspreid. De nieuwsbrief is ook te vinden op onze goed bezochte website www.bzzb.nl.

We hebben daar nog allerlei mooie ideeën over, maar door gebrek aan tijd en armslag blijft het wat liggen. Versterking van bestuur en hulp bij activiteiten kunnen we best gebruiken. Direct contact op een leuke ongedwongen manier hebben we dan ten slotte nog op de donateurdag. Ook dit jaar was het heel plezierig in aanwezigheid van wel 35 donateurs.

Met de beste wensen voor het nieuwe jaar geven we aan dat de BZZB 2012 vol vertrouwen tegemoet treedt. Natuurlijk rekenen we weer op uw steun zodat ook in 2012 een aanzienlijke post donateurbijdragen op het financiële jaaroverzicht staat. Bij de volgende nieuwsbrief in

april ontvangt u een acceptgiro voor 2012. Nieuwe donateurs is onze stille wens. Onze financiële situatie is gezond en in orde bevonden door de heer L. Schipper, die de rekening 2011 voor ons op maakte. Grote kosten maken wij niet. Wij letten op de uitgaven bijvoorbeeld bij het maken van de nieuwe folder en onze acties in de sfeer van procedures verlopen vaak succesvol. We procederen uitsluitend omdat we een relevante BZZB zaak behartigen en we menen in ons recht te staan. Onze vaste vrijwilligers willen we bedanken voor hun hulp in het afgelopen jaar. Een aantal donateurs staat ons regelmatig terzijde. Een beroep is nooit tevergeefs.

Mocht u in het komende jaar iets nieuws willen aanvangen, meldt u als vrijwilliger voor handen spandiensten. Via een mailtje vragen we dan bij gelegenheid of u zin heeft in een activiteit. Het oude BZZB-logo, vanaf de oprichting van de BZZB in 1989 in gebruik, is opnieuw getekend door Jopie Minnaard. Wij kunnen het nu weer herintroduceren.

Dankzij de trouwe steun van velen zetten we de Zak in het zonnetje. Al 23 jaar!

LOPENDE ZAKEN

Noodklok

Samen met de 22 andere bij de Zeeuwse Milieufederatie (ZMf) aangesloten organisaties luidde de BZZB in een brief aan staatssecretaris Bleker (CDA) de noodklok over de toekomst van de natuur in Zeeland. Bleker wil de Natuurbeschermingswet, de Flora- en Faunawet en de Boswet omvormen tot één nieuwe Natuurwet. Op zich niks mis mee, ware het niet dat de staatssecretaris de bescherming van de natuur op een wel zeer laag pitje zet.

Het betekent aantasting van het kapitaal van Zeeland, ofwel natuur, landschap en cultuurhistorie. Alle bescherming verdwijnt, behalve wat van Europa moet. Bedreigde soorten worden vogelvrij, zoals bijna alle vlinders, orchideeën, zeehonden, boomkikker, kamsalamander, smient. Er mag op meer diersoorten worden gejaagd.

Bleker wil de economie alle voorrang geven, maar met zijn insteek tast hij het vestigingsklimaat voor wonen en werken aan. Oók de recreatie, die heel belangrijk is voor de Zeeuwse economie.

Samenwerking

De Zeeuwse Milieufederatie (ZMf) gaat proberen de samenwerking te bevorderen tussen organisaties op het gebied van natuur, landbouw en recreatie. Daardoor kan mogelijk een deel van de bezuinigingen op natuur en landschap in Zeeland deels worden opgevangen. Samen zoeken naar breed gedragen initiatieven, sprak de algemene vergadering van de ZMf uit.

Daar is niks mee. Er zijn al heel wat vormen van samenwerking, zeker natuurbescherming en recreatie vinden elkaar regelmatig, bijvoor-

beeld met plan Waterdunen in West-Zeeuws-Vlaanderen.

Ook binnen het Nationaal Landschap Zeeland (waaronder de Zak van Zuid-Beveland) worden besluiten zoveel mogelijk gezamenlijk genomen. Het vergt van enkele sectoren wel een andere opstelling. Niet alleen kijken wat schuift het, maar ook bereid zijn projecten uit te voeren waarmee geen grote subsidies gemoeid zijn. Je maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen, zoals de natuurbeweging dat allang doet.

Aanleg nieuwe natuur

Ondanks de enorme bezuinigingen op de uitgaven voor natuur – zowel van het Rijk als de provincie – kan Natuurmonumenten toch een groot gebied in de Hoedekenskerkepolder natuurvriendelijk inrichten.

Het gaat om ongeveer 70 hectare. Mét Natuurmonumenten zijn we blij dat dit project door kan gaan. In samenhang met de Zwaakse Weel en omgeving ontstaat er zodoende vanaf de Biezelingse Ham en de al heringerichte Boonepolder tot nabij Hoedekenskerke, een fraai vrijwel aaneengesloten natuurgebied. Mogelijk kan voorjaar 2012 met de omvorming worden begonnen, anders wordt het na roven oogst. In deze voor de natuur zo sombere tijden een leuke opsteker.

Nieuw plan Sloegebied

De gemeenten Borsele en Vlissingen gaan samen de bestemmingsplannen voor het Sloegebied vernieuwen. In 2013 moet er één 'opgefrist' plan liggen. Met name de invulling van de nog beschikbare gronden krijgt in het plan nadere invulling. Het bestuur van de BZZB heeft een zienswijze ingediend, in het bijzonder op de zogenoemde Nota Reikwijdte en Detailniveau. Omdat verschillende plannen (zoals een tweede kerncentrale, een Westerschelde Container Terminal en een plan Sloepoort) buiten het nieuwe bestemmingsplan worden gehouden, ontbreekt een totaalbeeld, of 'eindplaatje'. Wij pleiten voor één blauwdruk voor afronding van het Sloegebied. In de Nota Reikwijdte worden twee alternatieven opgevoerd voor de invulling van de resterende gronden: industrie en energie, of logistiek. Wij missen andere mogelijkheden of combinaties. We houden u op de hoogte van de ontwikkelingen, die van groot belang zijn voor de omgevingskwaliteit. Denk alleen maar aan milieuvervuiling en toename verkeer.

BZZB NAAR RECHTER OVER ANTI-HAGELKANONNEN

De procedure die de BZZB heeft aangespannen tegen de verleende beschikkingen voor het gebruik van negen anti-hagelkanonnen (ahk's) gaat een nieuwe fase in.

Het bestuur heeft de zaak voorgelegd aan de bestuursrechter in Middelburg. Dit omdat, geheel volgens de verwachtingen, het dagelijks gemeentebestuur onze bezwaren ongegrond verklaard. Het college volgde het advies van de gemeentelijke commissie bezwaarschriften.

Wel wordt in de voorschriften de verplichting opgenomen dat de gemeente jaarlijks overlegt over de zogenoemde 'best beschikbare technieken'. Bedoeling daarvan is na te gaan of er nieuwe ontwikkelingen zijn om de herrie van de ahk's te verminderen.

Dat klinkt mooi, maar het is een wassen neus. Het college is namelijk niet van plan nieuwe ontwikkelingen per direct verplicht te stellen. Dat kan wel eens tien jaar of nog langer aanlopen, omdat gedane investeringen eerst afgeschreven moeten zijn.

Wij zeggen: als er een mogelijkheid komt om te voldoen aan de wettelijke regels - wat nu niet het geval is - dan moet je daar niet tot Sint Juttemis mee wachten. Anders weten we het wel. De ahk-bezitters klagen nu al over de kosten van een goed waarschuwingssysteem voor hagel. Wanneer dat niet verplicht wordt gesteld, komt het er dus niet. Ook van goed onderzoek naar het gedrag van hagelbuien (en daarmee naar het al dan niet werkzaam zijn van de ahk's) lijkt weinig terecht te komen. Het is onzorgvuldig om daarvoor schademeldingen bij de verzekeraar(s) als basis te nemen. Dat moet op onafhankelijke en wetenschappelijk verantwoorde wijze gebeuren. We herhalen het nog maar eens: het gaat per slot van rekening niet om niks.

Afgelopen knalseizoenen zijn voor zover we konden nagaan, de ahk's zeker 19 keer aangezet. Bij een beetje dreigende lucht begon het ge-

knal al en lang niet altijd als er hagelkansen werden voorspeld. Op deze manier krijgt (dreigend) onweer op midden Zuid-Beveland er standaard extra 'donderslagen' bij.

Ons inziens heeft de gemeentelijke bezwaarscommissie (die vindt dat de gemeente enorm haar best heeft gedaan om alle aspecten goed te onderzoeken en daar best voor beloond mag worden) een slecht advies afgegeven. Er zijn geen juridische maar politieke argumenten gehanteerd. Uiteraard dankbaar overgenomen door het college.

Dat laat in de media geen mogelijkheid onbenut om victorie te kraaien: het Rijk gaat het allemaal regelen. Het CDA idem dito. Nogal voorbarig. Eerst werd een aanpassing van het Activiteitenbesluit begin volgend jaar verwacht, nu is dat al verschoven naar half 2012. Het is nog maar de vraag of er een regeling komt waardoor het gebruik van de ahk's in Borsele binnen de wettelijke normen valt. Waarschijnlijker is dat het Rijk de verantwoordelijkheid voor vergunningen bij de gemeente legt (in feite nu al zo). En wat denkt u? Politiek Den Haag heeft wel wat anders aan het hoofd dan soepeler regeltjes voor ahk's. Wie het ook doet - wij vinden dat de zaak nu al te lang sleept. We vinden dat er vóór het nieuwe knalseizoen duidelijkheid moet zijn.

EEN MOOIE SCHUUR

Op 15 oktober tijdens de jaarlijkse bijeenkomst van de donateurs kregen wij de gelegenheid om de pas gerestaureerde schuur van Anneke Verkaart, bestuurslid van de BZZB, aan de Zuidweg in Nisse te gaan bekijken. Het was een prachtige middag, de zon scheen volop en het was een waar genoegen om de wandeling van het Durpshuus naar de boerderij te maken.

We waren daar zeer welkom: de hekken en de mendeuren stonden uitnodigend wijd open en natuurlijk ging iedereen op zoek naar dat wat hem of haar het meeste aansprak. Voor mij was dat de gerestaureerde schuur, met excuses aan Jacco Karelse die op het erf een vervolg gaf aan zijn eerder op die middag gehouden boeiende verhaal over het onderhoud van bomen.

Nog voordat ik in de schuur met een lengte van 25 m en een breedte van ruim 12 m kwam viel mij al op hoe goed en authentiek de buitenkant was verzorgd: de stoere mendeuren, de juiste witte belijningen en de bestratingen.

Binnen in de schuur keek ik mijn ogen uit. Als ik in zo'n schuur kom dan gaat mijn belangstelling altijd als eerste uit naar het houten skelet (foto 1).

Hier zag ik stevige jukken met daarop de spanten die de kap dragen. Het gaat een beetje ver om alle benodigde balken met naam en toenaam te benoemen maar één wil ik u niet ont-

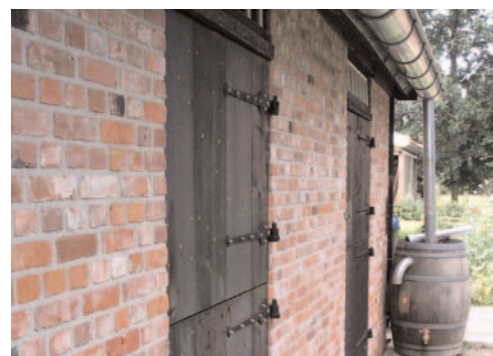
houden en dat is de ankerbalk. De mooie naam zegt het al: hij zorgt voor verankering. En om nu de plaats te duiden waar zo'n balk zit moet ik toch nog wat gedetailleerder zijn.

Een juk in deze schuur bestaat uit twee dikke palen (gebintstijlen) waarop de dekbalk rust. Iets lager tussen de stijlen zit de ankerbalk die met pen- en gatverbindingen verbonden is met de stijlen. Het zal duidelijk zijn dat het juk door deze extra balk een stuk vormvaster is geworden en dat komt de hele schuur met een nokhoogte van 9 m ten goede, zeker als hij geteisterd wordt door weer en wind.

In de Zak komen deze gebinten met ankerbalken wel vaker voor en dan vooral bij de grotere boerderijen zoals de Witte Pauw bij Borssele, Toorenzicht bij Nissestelle en de Steene Poorte in Baarland. We moeten dit soort constructies plaatsen in de 18e eeuw. Er is mij in de Zak één geval bekend van jukken met twee ankerbalken en dat is Kwistenburg bij Kwadendamme, een van de oudste boerderijen op Zuid-Beveland.

Bij één van de jukken in de schuur zag ik een telmerk met het merk VI. Telmerken zijn groefjes in het hout waar diverse onderdelen bij elkaar komen. Zij zorgen ervoor dat een juk of een spant op de juiste manier weer in elkaar wordt gezet nadat het eerder - na het maken - werd gedemonteerd om naar de bouwplaats vervoerd te kunnen worden.

vervolg pag. 5

CULTUURHISTORIE

Met het (ontwerp-)bestemmingsplan Bedrijventerrein Noordzak 2012 wordt het derde en laatste deel van dit bedrijventerrein planologisch ingevuld. Het is een goede zaak dat er, weliswaar uitgesmeerd over een aantal jaren, een afronding komt.

De BZZB heeft in een inspraakreactie aandacht gevraagd voor de aanwezigheid van cultuurhistorische en aardkundige waarden. We hebben het over een van de oudere gebieden in de gemeente Borsele. De ontstaansgeschiedenis gaat terug tot eind 13e

eeuw, toen een zandige opwas tussen Walcheren en Zuid-Beveland (De Breede Watering Bewesten Yerseke) van een ringdijk werd voorzien. Zo ontstond de Oudelandpolder (136 hectare). Die lag tussen twee stroomgeulen. In het westen een stroom die later Looyve is genoemd en in het oosten de zuidelijke Schengetak. In snel tempo volgden de beddingen elkaar op. Binnen 100 jaar groeide het eiland Heinkenszand uit tot 723 hectare. Bij het bestemmingsplan Noordzak is de ontwikkeling aan de oostzijde van belang.

vervolg pag. 5

Merkwaardig is dat ik zo op het eerste gezicht verder geen telmerken heb kunnen ontdekken. Het hout is fors van maat, het zijn geen mooi recht gezaagde balken maar stoere boomstammen die met een dissel enigszins gekantrecht zijn en waar op sommige plekken de schors nog terug te vinden is.

Dwalend door de schuur zag ik de dorsvloer, de plaats waar de koeien en het kleinvee stonden en de paardenstal met daar vlakbij de piezel waar het voer voor de paarden werd bewaard. Het rook daar zoals een echte schuur moet ruiken: een beetje stoffig, een beetje naar stro, een beetje naar mest en naar veel historie.

Een interessant detail vond ik het kleine lage bakje, een soort 'voergootje' in een hoekje van de koeienstal, compleet met kettingen. In feite een mini-uitvoering van de voergoot voor de koeien. Ik vroeg mij af welke dieren hier hebben gestaan. Zo zijn er nog meer vragen zoals: wanneer werd deze schuur gebouwd en waarom zijn er niet meer telmerken te zien.

Aan de binnenzijde tegen het dak zit een houten plankje met daarin uitgezaagd een hartje. Het is een piepklein monumentje ter nagedachtenis aan de twee mensen die tijdens de bevrijding in oktober van 1944 hier zijn omgekomen.

De gevel van de schuur aan de kant van Nisse

is van na de Tweede Wereldoorlog. Een flink deel van de schuur was zo slecht geworden dat men besloot om dat maar af te breken en het open einde dicht te maken met metselwerk.

Voor de aanvang van het bouwen heeft Kees de Jonge een zorgvuldige beoordeling gemaakt van alles wat gerestaureerd moest worden en heeft hij tekeningen laten maken van het geheel.

Ik was onder de indruk van het vakmanschap van de aannemer Maljaars uit Meliskerke die verantwoordelijk was voor de uitvoering. Aan alles kan je zien dat er met heel veel plezier en met veel respect voor de historie is gewerkt. Oude elementen werden gehandhaafd en waar nodig hersteld en aangevuld. Als voorbeeld wil ik de gehengen met de duimen van de mendeuren noemen die weer helemaal in de oude staat werden terug gebracht, een klein element maar o zo belangrijk voor het geheel (foto 2).

Tot slot wil ik aandacht vragen voor Anneke Verkaart die als eigenaar en opdrachtgever dit alles mogelijk maakte.

Zij wilde deze schuur laten restaureren om zo een bijdrage te leveren aan haar Zeeuwse land waar ze met veel plezier woont. Je zou willen dat dit voorbeeld goed doet volgen.

.... IN PLAN NOORDZAK

Daar verzandde vrij snel de zuidelijke tak van de Schenge en dat betekende nieuwe inpolderingen. Omstreeks 1400 werden in de stroomgeul een noordelijke en een zuidelijke dam gelegd. De aansluiting met Zuid-Beveland was zodoende een feit.

De afgedamde Schengetak werd omstreeks 1441 in drie etappes ingepolderd, waardoor onder meer de Noordzakkpolder ontstond. De getemde geul kreeg een andere naam: Schouwersweelsche watergang. Genoemd naar de Schouwersweel, nu Doolman. Het grootste deel van de watergang is thans verdwenen

onder de Drieweg. Voor wie het weet is er vanaf Clara's Pad in Heinkenszand richting Noordzak nog een restant te vinden.

In onze inspraakreactie hebben we gevraagd te bekijken of bij de concrete invulling van het bestemmingsplan nog enigszins rekening gehouden kan worden met de vroegere situatie en daarmee met de ontstaansgeschiedenis van Heinkenszand. Er is, wellicht in combinatie met de oude Sloelijn, vast iets moois van te maken!

WACHTLOKAAL: HET SPANT ER OM

Het waterschap wil het wachtlokaal op het veerplein bij Hoedekenskerke behouden.

Dat meldden we opgewekt in de vorige nieuwsbrief. Wij blij, anderen blij. Maar enkele maanden verder blijkt dat het alsnog in de richting van sloop dreigt te gaan. Het waterschap heeft ons bij monde van gezworene Guiljam van der Schelde laten weten dat de kosten van verplaatsing op 320.000 euro zijn begroot.

Dat vindt het waterschap een te hoge prijs voor het bewaren van het wachtlokaal, overblijfsel van de veerdienst Hoedekenskerke - Terneuzen vv, die begin jaren zeventig van de vorige eeuw werd opgeheven. Ook wethouder Marga Vermue (CDA) riep prompt dat het uitgeven van zo'n bedrag voor het wachtlokaal 'maatschappelijk onverantwoord' is.

Tsja, het in standhouden van cultureel erfgoed (want dat is het gebouw) kost altijd flink wat geld. Als het om beeldbepalers als een molen of een kerk gaat – restauratie daarvan loopt meestal in de miljoenen – zijn er kennelijk geen maatschappelijke reserves. Wij vinden dat je niet alleen naar het grote erfgoed moet kijken, maar ook naar het kleinere.

Toegegeven, ruim 3 ton is best veel. Daarom namen we contact op met de Stoomtrein Goes-Borsele (SGB), een enthousiaste vrijwilligersclub met veel ervaring in het verplaatsen van gebouwen (onder meer een seinhuis en een goederenloods van Middelburg naar Goes). De SGB beheert aan de andere kant van de dijk bij Hoedekenskerke het themapark De Buffer.

De SGB kwam uit op een veel lager bedrag voor verplaatsing van het wachtlokaal, over de dijk naar De Buffer. In die opzet restaureren vrijwilligers het gebouw zelf en krijgt het een museale invulling, herinnerend aan de roemruchte tijd van de Provinciale Stoombootdiensten. Hierover is afgelopen periode overlegd met het waterschap.

Bij het persklaar maken van deze nieuwsbrief was het laatste bericht dat verplaatsing op 100.000 euro komt. Waterschap en projectbu-

reau zeeweringen willen elk 25.000 euro betalen. Bij provincie en gemeente is aangeklopt voor de resterende 50.000 euro.

Overigens wordt op het veerplein sowieso een plateau aangelegd, met nutsvoorzieningen, voor een eventueel toekomstig gebouw voor de watersportvereniging (met sanitair en faciliteiten). Dat komt op 145.000 euro. Niet mis voor zo'n voorziening.

We zijn uiteraard erg benieuwd naar de afloop. Los van de vraag of de verplaatsing doorgaat, of dat sloop het gebouw voor altijd wegvaagt uit onze historie, hebben wij nog wel een plannetje. Liever gezegd, ons oud-bestuurlid architect Frans Rothuizen heeft een heel mooi idee op tafel gelegd (uitgaande van sloop, maar ook als het gebouw naar De Buffer gaat is het bruikbaar). Hij stelt voor op de dijk een stalen frame te zetten, dat verwijst naar de voorgevel van het wachtlokaal. Je mag het best een vorm van 'dike art' noemen. Het frame is zowel van de land- als zeekant met een trap toegankelijk. Een uitzichtpunt met een knipoog naar het verleden, aldus Rothuizen.

We hebben hem, gelet op mogelijke alternatieven, nog niet gevraagd zijn idee verder uit te werken. Dat is mede afhankelijk van de verdere ontwikkeling. En om het helemaal mooi te maken, kunnen op het veerplein op de plek van het wachtlokaal contouren uitgezet worden, die het gebouw markeren en symboliseren. Een beetje zoals bij kasteel Hellenburg (Baarland) is gebeurd, maar dan wel wat eenvoudiger.

NATUUR KIND VAN DE REKENING

De natuur telt niet meer mee. Zowel op rijks- als provinciaal niveau zijn de bezuinigingen in grote lijnen bekend. Voor de natuurbescherming betekent het veel méér dan de broekriem een paar gaatjes extra aanhalen.

Zo krijgt de provincie Zeeland jaarlijks 8 tot 10 miljoen euro minder voor uitvoering van de Wet inrichting landelijk gebied. De provincie kan dat nooit allemaal uit de algemene middelen bijspijkeren, dus moet er van alles en nog wat geschrapt worden.

Voorzitter Rinus Antonisse van de BZZB had geen opgewekte boodschap tijdens de zonovergoten jaarlijkse donateursmiddag. Die begon de 15e oktober in het dorps huis van Nisse met een korte inleiding van de voorzitter. Behalve dat er minder geld beschikbaar komt, gaat ook de bescherming van natuur en landschap achteruit. Staatssecretaris Bleker (CDA) wil verschillende groene wetten samenvoegen tot één, meer vogels vogelvrij verklaren en alleen nog wat doen als de Europese regels dat strikt voorschrijven.

De voorzitter was ook somber over de toekomst van het Nationaal Landschap Zak van Zuid-Beveland. 'Het Rijk geeft er geen geld meer voor. De provincie en de gemeente Borsele zullen de rol van geldverschaffer zeker niet overnemen. Gedeputeerde Sjoerd Heijning (VVD) wil de naam nationaal landschap best in stand houden, maar hij trekt voor de drie gebieden die in Zeeland dit predicaat hebben, geen geld uit. Er zijn meer mooie gebieden in Zeeland en die krijgen ook niks extra's', zegt hij. Bedoeling van de provincie is in het nieuwe Omgevingsplan duidelijkheid te verschaffen over de positie van de nationale landschappen.

Heel wat opgewekter van aard waren de twee inleidingen over bomen. André Hannewijk van

Natuurmonumenten, beheereenheid Schelde, verschaftte inzicht in het beleid dat gevoerd wordt. Natuurmonumenten streeft naar het zo lang mogelijk in stand houden van de bomen op de dijken, maar op een gegeven moment is aan kap niet meer te ontkomen. Geprobeerd wordt door onder meer spreiding, de effecten op het landschap enigszins te verzachten en ook om te zorgen voor snelle herplant. Hannewijk vertelde welke boomdijsen dit en volgend jaar aan de beurt zijn voor kap.

Boomverzorger Jacco Karelse maakte duidelijk, mede aan de hand van aardige dia's, dat het belangrijk is goed voor een boom te zorgen. Je zou kunnen zeggen: onderhoud is behoud. Karelse gaf aan dat de meeste bomen als ze goed in stand gehouden worden, lang mee kunnen. Zijn betoog werd, gelet op de reacties en vragen, goed ontvangen.

Daarna was het tijd voor een excursie. Naar 't Hoefje aan de Zuidweg bij Nisse, het 'spulletje' van bestuurslid Anneke Verkaart. Karelse kon op het erf de boomverzorging in de praktijk toelichten. En de donateurs bezichtigden de onlangs gerestaureerde schuur. Oud-bestuurslid en architect Frans Rothuizen geeft daarover elders in deze nieuwsbrief meer informatie (pagina 4 en 5).

Na terugkeer in het dorps huis was er als gebruikelijk om met elkaar te praten, onder het genot van een hapje en drankje. Tijdens de middag werd ook de nieuwe wervingsfolder van de BZZB (een ontwerp van Sandra Verkaart) gepresenteerd. Er werd afscheid genomen van bestuurslid Sabine Euler-Künsemüller. Secretaris Maatje van der Stel bedankte haar in warme bewoordingen voor de inzet gedurende een reeks van jaren.

DUBBEL GEVOEL OVER VERDWIJNEN JOP

Het Borselse college van Burgemeester en Wethouders zorgde half oktober voor een daverende verrassing. In het verslag van een B en W-vergadering lazen we dat de Jongerenontmoetingsplaats (Jop) op de Zuidzaksedijk bij Heinkenszand per direct zou worden gesloten. Reden: de jongeren gedragen zich niet en tonen, ondanks afspraken, geen beterschap. Enige tijd later werden de foeilelijke containers weggehaald en oogt de dijk weer als waardevolle dijk. Het college nam niet de moeite ons te informeren over de ontwikkelingen. En natuurlijk wordt over een dergelijk besluit geen persbericht opgesteld.

Sinds de plaatsing van de containers op de dijk hebben we als BZZB actie gevoerd. De procedure was nu zover dat we bij de bestuursrechter in Middelburg bezwaar hadden aangetekend tegen de Jop op de dijk.

Hoe het ook zij, de containers zijn van de dijk verdwenen. Wij hebben daar een beetje dubbel gevoel bij. Het is opmerkelijk dat (wan)gedrag van de gebruikers aanleiding is voor de plotse sluiting van de Jop. Tot nu toe had het college altijd voluit de loftrumpet gestoken over de jongeren. Dat is in korte tijd omgeslagen.

Zonder ons gelijk te willen halen: we hebben altijd betoogd dat een Jop uit oogpunt van sociale samenhang en controle in een dorp thuishoort en niet ergens buitenaf. Dat staat

trouwens ook in het eigen Jop-beleid van de gemeente.

Door de sluiting van de Jop en het weghalen van de containers is de grondslag voor ons beroep op de bestuursrechter vervallen. Wij willen dan ook ons beroepschrift intrekken. Het bestuur vindt het wel jammer, dat er nu geen duidelijkheid wordt verschaft door een uitspraak van de bestuursrechter. Het college kan bij wijze van spreken morgen besluiten weer Jop-containers op een waardevolle (bloem)dijk neer te zetten. Als dat gebeurt, kunnen we weer van voren af aan beginnen met een bezwarenprocedure.

We hadden graag gezien dat de rechter zich had kunnen uitspreken over de rechtmatigheid van de containers op de dijk. Volgens ons is het besluit van B en W niet alleen in strijd met het gemeentelijk Jop-beleid, maar ook met het bestemmingsplan Borsels Buiten. In juridisch opzicht weten we ons gesteund door een uitspraak van de rechtbank in Arnhem over een Jop in de gemeente Buren. Daaruit blijkt dat een tijdelijke omgevingsvergunning niet het juiste instrument voor een Jop is.

We hopen dat een streep gezet kan worden onder deze onverkwikkelijke affaire. Wel zal er, denken we, serieus gezocht moeten worden naar een locatie voor een nieuwe Jop in de kern Heinkenszand.

